

Dokument z posiedzenia

A8-0216/2018

25.6.2018

*****I**

SPRAWOZDANIE

w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 806/2014 w odniesieniu do zdolności do pokrycia strat i dokapitalizowania instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych
(COM(2016)0851 – C8-0478/2016 – 2016/0361(COD))

Komisja Gospodarcza i Monetarna

Sprawozdawca: Gunnar Hökmark

Objaśnienie używanych znaków

- * Procedura konsultacji
- *** Procedura zgody
- ***I Zwykła procedura ustawodawcza (pierwsze czytanie)
- ***II Zwykła procedura ustawodawcza (drugie czytanie)
- ***III Zwykła procedura ustawodawcza (trzecie czytanie)

(Wskazana procedura opiera się na podstawie prawnej zaproponowanej w projekcie aktu)

Poprawki do projektu aktu

Poprawki Parlamentu w postaci dwóch kolumn

Skreślenia zaznacza się *wytłuszczonym drukiem i kursywą* w lewej kolumnie. Zmianę brzmienia zaznacza się *wytłuszczonym drukiem i kursywą* w obu kolumnach. Nowy tekst zaznacza się *wytłuszczonym drukiem i kursywą* w prawej kolumnie.

Pierwszy i drugi wiersz nagłówka każdej poprawki wskazuje element rozpatrywanego projektu aktu, którego dotyczy poprawka. Jeżeli poprawka odnosi się do obowiązującego aktu, do którego zmiany zmierza projekt aktu, nagłówek zawiera dodatkowo trzeci wiersz wskazujący obowiązujący akt i czwarty wiersz wskazujący przepis tego aktu, którego dotyczy poprawka.

Poprawki Parlamentu w postaci tekstu skonsolidowanego

Nowe fragmenty tekstu zaznacza się *wytłuszczonym drukiem i kursywą*. Fragmenty tekstu, które zostały skreślane, zaznacza się za pomocą symbolu **■** lub przekreśla. Zmianę brzmienia zaznacza się przez wyróżnienie nowego tekstu *wytłuszczonym drukiem i kursywą* i usunięcie lub przekreślenie zastąpionego tekstu.

Tytułem wyjątku nie zaznacza się zmian o charakterze ściśle technicznym wprowadzonych przez służby w celu opracowania końcowej wersji tekstu.

SPIS TREŚCI

	Strona
PROJEKT REZOLUCJI USTAWODAWCZEJ PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO.....	5
PROCEDURA W KOMISJI PRZEDMIOTOWO WŁAŚCIWEJ.....	32
GŁOSOWANIE KOŃCOWE IMIENNE W KOMISJI PRZEDMIOTOWO WŁAŚCIWEJ.	33

PROJEKT REZOLUCJI USTAWODAWCZEJ PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO

w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 806/2014 w odniesieniu do zdolności do pokrycia strat i dokapitalizowania instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych (COM(2016)0851 – C8-0478/2016 – 2016/0361(COD))

(Zwykła procedura ustawodawcza: pierwsze czytanie)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji przedstawiony Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (COM(2016)0851),
 - uwzględniając art. 294 ust. 2 i art. 114 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, zgodnie z którymi wniosek został przedstawiony Parlamentowi przez Komisję (C8-0478/2016),
 - uwzględniając art. 294 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
 - uwzględniając art. 59 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Gospodarczej i Monetarnej (A8-0216/2018),
1. przyjmuje poniższe stanowisko w pierwszym czytaniu;
 2. zwraca się do Komisji o ponowne przekazanie mu sprawy, jeśli zastąpi ona pierwotny wniosek, wprowadzi w nim istotne zmiany lub planuje ich wprowadzenie;
 3. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji oraz parlamentom narodowym.

Poprawka 1

POPRAWKI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO*

do wniosku Komisji

2016/0361 (COD)

Wniosek

**ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY
zmieniające rozporządzenie (UE) nr 806/2014 w odniesieniu do zdolności do pokrycia
strat i dokapitalizowania instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych**

* Poprawki: tekst nowy lub zmieniony został zaznaczony kursywą i wytłuszczonym drukiem; symbol ■ sygnalizuje skreślenia.

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 114,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Banku Centralnego¹,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego²,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 9 listopada 2015 r. Rada Stabilności Finansowej opublikowała istotne warunki dotyczące całkowitej zdolności do pokrycia strat („standard dotyczący całkowitej zdolności do pokrycia strat”), które zostały przyjęte przez grupę G-20 w listopadzie 2015 r. Zgodnie ze standardem dotyczącym całkowitej zdolności do pokrycia strat globalne banki o znaczeniu systemowym, zwane w unijnych ramach prawnych globalnymi instytucjami o znaczeniu systemowym, muszą dysponować wystarczającą minimalną kwotą zobowiązań zapewniających możliwość pokrycia dużych strat („mogących podlegać umorzeniu lub konwersji”) w celu zapewnienia sprawnego i szybkiego pokrycia strat i dokapitalizowania w przypadku restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. W swoim komunikacie z dnia 24 listopada 2015 r.³ Komisja zobowiązała się do przedstawienia do końca 2016 r. wniosku ustawodawczego, który umożliwiłby wdrożenie standardu dotyczącego całkowitej zdolności do pokrycia strat przed terminem uzgodnionym na szczeblu międzynarodowym, który upływa w 2019 r.
- (2) Podczas wdrażania standardu dotyczącego całkowitej zdolności do pokrycia strat w Unii należy wziąć pod uwagę istniejący specyficzny dla danej instytucji minimalny wymóg funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych mający zastosowanie do wszystkich unijnych instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, określony w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE⁴. Ponieważ całkowita zdolność do pokrycia strat i minimalny wymóg funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych mają wspólny cel, jakim jest zapewnienie, by instytucje z Unii posiadały wystarczającą zdolność do pokrycia strat i dokapitalizowania, wspomniane dwa wymogi powinny stanowić uzupełniające się elementy wspólnych ram. Z

¹ Dz.U. C [...] z [...], s. [...].

² Dz.U. C [...] z [...], s. [...].

³ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Banku Centralnego, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego oraz Komitetu Regionów „Droga do utworzenia unii bankowej”, 24.11.2015 r., COM(2015) 587 final.

⁴ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE z dnia 15 maja 2014 r. ustanawiająca ramy na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 190).

operacyjnego punktu widzenia w przepisach unijnych należy wprowadzić zharmonizowany minimalny poziom standardu dotyczącego całkowitej zdolności do pokrycia strat dla globalnych instytucji o znaczeniu systemowym („minimalny wymóg dotyczący całkowitej zdolności do pokrycia strat”) poprzez wprowadzenie zmian w rozporządzeniu (UE) nr 575/2013¹, a kwestie związane ze specyficznym dla danej instytucji narzutem dla globalnych instytucji o znaczeniu systemowym oraz specyficznym dla danej instytucji wymogiem mającym zastosowanie do globalnych instytucji nieposiadających znaczenia systemowego, zwanym dalej minimalnym wymogiem funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, należy uregulować, wprowadzając ukierunkowane zmiany w dyrektywie 2014/59/UE i rozporządzeniu (UE) nr 806/2014². Stosowne przepisy niniejszego rozporządzenia dotyczące zdolności instytucji do pokrycia strat i dokapitalizowania powinny być stosowane w spójny sposób w połączeniu z przepisami wspomnianych powyżej aktów prawnych i z przepisami dyrektywy 2013/36/UE³.

- (3) Brak zharmonizowanych przepisów w zakresie wdrażania standardu dotyczącego całkowitej zdolności do pokrycia strat w państwach członkowskich uczestniczących w jednolitym mechanizmie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji generowałby dodatkowe koszty i doprowadziłby do braku pewności prawa ■, co utrudniłoby stosowanie instrumentu umorzenia lub konwersji długu w odniesieniu do instytucji działających w skali transgranicznej. Wspomniany brak zharmonizowanych przepisów unijnych skutkuje również zakłóceniem konkurencji na rynku wewnętrznym z uwagi na fakt, że ponoszone przez instytucje koszty zapewnienia zgodności z obowiązującymi wymogami i standardem dotyczącym całkowitej zdolności do pokrycia strat różnią się istotnie w poszczególnych uczestniczących państwach członkowskich. Dlatego też należy usunąć wspomniane przeszkody utrudniające funkcjonowanie rynku wewnętrznego oraz unikać zakłóceń konkurencji wynikających z braku zharmonizowanych przepisów w zakresie wdrażania standardu dotyczącego całkowitej zdolności do pokrycia strat. W związku z powyższym właściwą podstawą prawną dla niniejszego rozporządzenia jest art. 114 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), zgodnie z wykładnią przyjętą w orzecznictwie Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej.
- (4) Zgodnie ze standardem dotyczącym całkowitej zdolności do pokrycia strat w rozporządzeniu (UE) nr 806/2014 należy w dalszym ciągu uznawać strategię restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji bazującą na pojedynczym punkcie

¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 1);

² Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 806/2014 z dnia 15 lipca 2014 r. ustanawiające jednolite zasady i jednolitą procedurę restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji kredytowych i niektórych firm inwestycyjnych w ramach jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 1093/2010 (Dz.U. L 225 z 30.7.2014, s. 1).

³ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi, zmieniająca dyrektywę 2002/87/WE i uchylająca dyrektywy 2006/48/WE oraz 2006/49/WE (Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 338).

kontaktowym oraz strategię restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji bazującą na wielokrotnym punkcie kontaktowym. Zgodnie ze strategią pojedynczego punktu kontaktowego tylko jeden podmiot powiązany – zazwyczaj jednostka dominująca – zostaje poddany restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, podczas gdy inne podmioty w ramach grupy – zazwyczaj operacyjne jednostki zależne – nie są poddawane restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, ale przenoszą swoje straty i potrzeby w zakresie dokapitalizowania do podmiotu znajdującego się na wyższym szczeblu, który ma zostać poddany restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Zgodnie ze strategią wielokrotnych punktów kontaktowych dopuszcza się możliwość poddania więcej niż jednego podmiotu wchodzącego w skład grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Precyzyjne zidentyfikowanie podmiotów, które mają zostać poddane restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji („podmioty objęte planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji”), oraz jednostek zależnych należących do tych podmiotów („grupy objęte planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji”) ma istotne znaczenie dla zapewnienia możliwości skutecznego zrealizowania pożądanej strategii restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Zidentyfikowanie tych podmiotów jest również istotne dla ustalenia poziomu stosowania przepisów w zakresie zdolności do pokrycia strat i dokapitalizowania, które firmy finansowe powinny stosować. Dlatego też należy przyjąć definicje pojęć „podmiotu objętego planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji” i „grupy objętej planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji” oraz zmienić przepisy rozporządzenia (UE) nr 806/2014 dotyczące grupowych planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, aby wprost zobowiązać Jednolitą Radę ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji („Jednolita Rada) do zidentyfikowania podmiotów objętych planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i grup objętych planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w ramach grupy oraz aby rozważyć potencjalne skutki wszelkich planowanych działań w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dla grupy w celu zapewnienia skutecznego przeprowadzenia grupowej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

- (5) Jednolita Rada powinna upewnić się, że instytucje dysponują dostateczną zdolnością do pokrycia strat i dokapitalizowania, aby zapewnić sprawne i szybkie pokrywanie strat i dokapitalizowanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przy minimalnym wpływie na stabilność finansową i podatników. Cel ten powinien zostać osiągnięty poprzez zagwarantowanie przestrzegania przez instytucje specyficznego dla danych instytucji minimalnego wymogu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 806/2014.
- (6) Aby dostosować mianowniki wykorzystywane do pomiaru zdolności instytucji do pokrycia strat i dokapitalizowania do mianowników przewidzianych w standardzie dotyczącym całkowitej zdolności do pokrycia strat, minimalny wymóg funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych powinien zostać wyrażony jako odsetek łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko i miary ekspozycji wskaźnika dźwigni odpowiedniej instytucji.
- (7) Kryteria kwalifikowalności dla zobowiązań podlegających minimalnemu wymogowi funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych powinny zostać ściśle dostosowane do kryteriów w zakresie minimalnego wymogu dotyczącego całkowitej zdolności do pokrycia strat przewidzianych w rozporządzeniu (UE) nr 575/2013 zgodnie z uzupełniającymi dostosowaniami i wymogami wprowadzonymi w niniejszym rozporządzeniu. W szczególności niektóre instrumenty dłużne zawierające element o

charakterze wbudowanego instrumentu pochodnego, takie jak niektóre strukturyzowane papiery wartościowe, powinny kwalifikować się do celów spełnienia minimalnego wymogu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych w zakresie, w jakim obejmują one ustaloną kwotę główną podlegającą zwrotowi w terminie zapadalności, a z instrumentem pochodnym powiązana jest wyłącznie ich dodatkowa rentowność, która jest uzależniona od wyników składnika aktywów referencyjnych. Biorąc pod uwagę ich stałą kwotę główną, instrumenty te powinny cechować się wysoką zdolnością do pokrycia strat i powinny łatwo podlegać umorzeniu lub konwersji w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

- (8) Do zobowiązań spełniających minimalny wymóg funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych zalicza się zasadniczo wszystkie zobowiązania z tytułu roszczeń niezabezpieczonych, nieuprzywilejowanych wierzycieli (zobowiązania niepodporządkowane), chyba że nie spełniają one szczególnych kryteriów kwalifikowalności przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu. Aby zwiększyć możliwość przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji poprzez skuteczne korzystanie z instrumentu umorzenia lub konwersji długu, Jednolita Rada powinna mieć możliwość zażądania spełnienia specyficznego dla danej instytucji wymogu przy wykorzystaniu zobowiązań podporządkowanych, w szczególności w przypadku istnienia wyraźnych przesłanek świadczących o tym, że wierzyciele, w odniesieniu do których stosuje się instrument umorzenia lub konwersji długu, mogą ponieść straty w wyniku restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, których wysokość przekraczałaby wysokość strat, jakie ponieśliby w ramach procedury niewypłacalności. Z prawa do zażądania spełnienia minimalnego wymogu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych za pomocą zobowiązań podporządkowanych powinno się korzystać wyłącznie w zakresie, w jakim jest to konieczne do tego, by zapobiec sytuacji, w której straty poniesione przez wierzycieli w ramach procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji byłyby wyższe niż straty, jakie ponieśliby oni w ramach postępowania upadłościowego. Wszelkie zgłaszane przez Jednolitą Radę żądania podporządkowania instrumentów dłużnych związane z minimalnym wymogiem funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych powinny pozostawać bez uszczerbku dla możliwości częściowego spełnienia minimalnego wymogu dotyczącego całkowitej zdolności do pokrycia strat za pomocą niepodporządkowanych instrumentów dłużnych zgodnie z przepisami rozporządzenia (UE) nr 575/2013, w zakresie, w jakim jest to dozwolone zgodnie ze standardem dotyczącym całkowitej zdolności do pokrycia strat.
- (9) Minimalny wymóg funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych powinien umożliwić instytucjom pokrycie oczekiwanych strat w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz dokapitalizowanie instytucji po zakończeniu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Jednolita Rada powinna – w oparciu o wybraną przez siebie strategię restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji – należycie uzasadnić zastosowany poziom minimalnego wymogu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, w szczególności jeżeli chodzi o konieczność zastosowania wymogu, o którym mowa w art. 104a dyrektywy 2013/36/UE, w odniesieniu do kwoty dokapitalizowania, oraz o poziom tego wymogu. Poziom ten powinien obejmować sumę kwoty oczekiwanych strat w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji odpowiadającej wymogom w zakresie funduszy własnych instytucji i kwoty dokapitalizowania, która po zakończeniu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji umożliwi danej instytucji spełnienie swoich wymogów w zakresie funduszy własnych

koniecznych do uzyskania zezwolenia na prowadzenie działalności zgodnie z wybraną strategią restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Minimalny wymóg funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych powinien zostać wyrażony jako odsetek łącznej ekspozycji na ryzyko i miar wskaźnika dźwigni, a instytucje powinny być zobowiązane do jednoczesnego zapewnienia zgodności z poziomem uzyskanym w rezultacie przeprowadzenia wspomnianych dwóch pomiarów. Jednolita Rada powinna mieć możliwość skorygowania kwot dokapitalizowania w należycie uzasadnionych przypadkach, aby odpowiednio odzwierciedlić również podwyższone ryzyko, które wpływa na możliwość przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, wynikające z modelu biznesowego, profilu finansowania i ogólnego profilu ryzyka grupy objętej planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, a w związku z tym powinien mieć możliwość żądania w tych ograniczonych przypadkach podwyższenia kwot dokapitalizowania, o których mowa w art. 12d ust. 3 akapit pierwszy i ust. 4 akapit pierwszy.

- (10) Aby zwiększyć możliwość przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji tych instytucji, Jednolita Rada powinna móc nakładać na globalne instytucje o znaczeniu systemowym specyficzny dla danej instytucji minimalny wymóg funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych obok minimalnego wymogu dotyczącego całkowitej zdolności do pokrycia strat przewidzianego w rozporządzeniu (UE) nr 575/2013. Taki specyficzny dla danej instytucji minimalny wymóg funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych może zostać nałożony wyłącznie w przypadku, gdy minimalny wymóg dotyczący całkowitej zdolności do pokrycia strat okaże się niewystarczający do pokrycia strat i dokapitalizowania globalnej instytucji o znaczeniu systemowym w ramach wybranej strategii restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.
- (11) Ustalając poziom minimalnego wymogu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych Jednolita Rada powinna brać pod uwagę stopień znaczenia systemowego danej instytucji oraz potencjalny niekorzystny wpływ jej upadłości na stabilność finansową. Jednolita Rada powinna uwzględnić konieczność zapewnienia równych warunków działania tak globalnym instytucjom o znaczeniu systemowym, jak i innym porównywalnym instytucjom o znaczeniu systemowym w uczestniczących państwach członkowskich. Dlatego też minimalny wymóg funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych instytucji, których nie uznano za globalne instytucje o znaczeniu systemowym, lecz których znaczenie systemowe w uczestniczących państwach członkowskich jest porównywalne do znaczenia systemowego globalnych instytucji o znaczeniu systemowym, nie powinien niewspółmiernie odbiegać od poziomu i składu minimalnego wymogu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych zasadniczo ustalanego dla globalnych instytucji o znaczeniu systemowym.
- (12) Podobnie jak w przypadku uprawnień przyznanych właściwym organom zgodnie z dyrektywą 2013/36/UE, Jednolita Rada powinna mieć możliwość nakładania wyższych poziomów minimalnego wymogu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych przy jednoczesnym zapewnieniu możliwości bardziej elastycznego traktowania wszelkich przypadków naruszenia tych poziomów, w szczególności poprzez złagodzenie automatycznych skutków takich naruszeń w postaci ograniczenia wysokości maksymalnych kwot podlegających wypłacie (MDA). Jednolita Rada powinna mieć możliwość udzielania instytucjom wytycznych dotyczących spełniania wymogów w zakresie dodatkowych kwot na pokrycie strat ponoszonych w ramach

procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, których wysokość przekracza poziom wymogów w zakresie funduszy własnych przewidzianych w rozporządzeniu (UE) nr 575/2013 i dyrektywie 2013/36/UE lub zapewnić dostateczny poziom zaufania rynku do instytucji po zakończeniu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Aby zapewnić spójność z dyrektywą 2013/36/UE, wytycznych w zakresie pokrywania dodatkowych strat można udzielić wyłącznie w przypadku, gdy właściwe organy nadzoru zwróciły się o „wytyczne dotyczące kapitału” zgodnie z dyrektywą 2013/36/UE, a ich zakres nie powinien wykraczać poza poziom określony w tych wytycznych. Jeżeli chodzi o wysokość dokapitalizowania, określony w wytycznych poziom mający zapewnić zaufanie rynku powinien umożliwić instytucji dalsze spełnianie warunków otrzymania zezwolenia przez odpowiedni czas, w tym poprzez umożliwienie instytucji pokrycia kosztów związanych z restrukturyzacją jej działalności w następstwie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Poziom bufora zaufania rynku nie powinien przekraczać poziomu łącznego wymogu w zakresie buforów kapitałowych określonego w dyrektywie 2013/36/UE, chyba że ustanowienie bufora zaufania rynku na takim wyższym poziomie jest niezbędne do tego, by w następstwie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podmiot nadal spełniał warunki otrzymania zezwolenia przez odpowiedni okres. Jeżeli podmiot stale uchybia wymogowi posiadania dodatkowych funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, jak zakłada się w wytycznych, Jednolita Rada powinna mieć możliwość żądania podniesienia kwoty minimalnego wymogu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych w celu pokrycia kwoty określonej w wytycznych. Do celów stwierdzenia, czy występuje stałe uchybienie wspomnianemu wymogowi, Jednolita Rada powinna brać pod uwagę zgłaszane przez dany podmiot informacje na temat minimalnego wymogu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, wymagane na podstawie dyrektywy 2014/59/UE.

- (13) Zgodnie z rozporządzeniem nr 575/2013 instytucje kwalifikujące się jako podmioty objęte planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny podlegać wyłącznie minimalnemu wymogowi funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych na poziomie skonsolidowanej grupy objętej planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Oznacza to, że aby spełnić minimalny wymóg funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, podmioty objęte planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny być zobowiązane do emisji na rzecz kredytodawców zewnętrznych będących osobami trzecimi kwalifikowalnych instrumentów i pozycji, które zostałyby poddane umorzeniu lub konwersji długu, jeżeli podmiot objęty planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zostałby poddany restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.
- (14) Instytucje niebędące podmiotami objętymi planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny spełniać wymóg specyficzny dla danej firmy na poziomie indywidualnym. Potrzeby tych instytucji w zakresie pokrycia strat i dokapitalizowania powinny co do zasady być zaspokajane przez ich odpowiednie podmioty objęte planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji poprzez nabycie przez te podmioty zobowiązań kwalifikowalnych wyemitowanych przez te instytucje oraz ich umorzenie lub konwersję na instrumenty właścicielskie, gdy instytucje te utracą rentowność. Minimalny wymóg funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych mający zastosowanie do instytucji niebędących podmiotami objętymi planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinien być stosowany łącznie i spójnie z wymogami mającymi zastosowanie do podmiotów objętych planem restrukturyzacji i

uporządkowanej likwidacji. Powinno to umożliwić Jednolitej Radzie przeprowadzenie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji grupy objętej planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji bez poddawania niektórych jej jednostek zależnych restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, unikając tym samym potencjalnie niekorzystnego oddziaływania na rynek. Za zgodą Jednolitej Rady możliwe powinno być zastąpienie emisji zobowiązań kwalifikowalnych dla podmiotów objętych planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zabezpieczonymi gwarancjami między podmiotem objętym planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji a jego jednostkami zależnymi, które można uruchomić, gdy spełnione zostały uwarunkowania czasowe równoważne uwarunkowaniom czasowym pozwalającym na umorzenie lub konwersję zobowiązań kwalifikowalnych. Zabezpieczenie gwarancji powinno być wysoce płynne i charakteryzować się minimalnym ryzykiem rynkowym i kredytowym. Jednolita Rada powinna również móc w pełni uchylić stosowanie minimalnego wymogu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych mających zastosowanie do instytucji niebędących podmiotami objętymi planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, jeżeli zarówno podmiot objęty planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, jak i jego jednostki zależne posiadają siedzibę w tym samym uczestniczącym państwie członkowskim.

- (15) Stosowanie minimalnego wymogu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych wobec instytucji niebędących podmiotami objętymi planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinno być zgodne z wybraną strategią restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. W szczególności nie powinno zmieniać stosunku własności między instytucjami a ich grupą objętą planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji po dokapitalizowaniu tych instytucji.
- (16) Właściwe organy, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i Jednolita Rada powinny odpowiednio odnosić się do wszelkich przypadków naruszenia minimalnego wymogu w zakresie całkowitej zdolności do pokrycia strat i minimalnego wymogu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych oraz im zaradzić. Ponieważ naruszenie tych wymogów mogłoby stanowić przeszkodę w możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji lub grupy, należy skrócić obowiązujące procedury usuwania przeszkód, by szybko reagować na jakiegokolwiek naruszenia przedmiotowych wymogów. Jednolita Rada powinna również móc nakładać na instytucje obowiązek zmiany profili zapadalności instrumentów i pozycji kwalifikowalnych oraz przygotowania i wdrożenia planów w celu przywrócenia poziomu tych wymogów.
- (17) Niniejsze rozporządzenie nie narusza praw podstawowych ani zasad uznanych w szczególności w Karcie, zwłaszcza prawa własności i prawa do wolności prowadzenia działalności gospodarczej; ponadto musi być stosowane zgodnie z tymi prawami i zasadami.
- (18) Ponieważ cele niniejszego rozporządzenia, a mianowicie określenie jednolitych przepisów do celów unijnych ram w zakresie naprawy oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, nie mogą zostać osiągnięte w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast ze względu na skalę działania możliwe jest ich lepsze osiągnięcie na poziomie Unii, może ona przyjąć niniejsze rozporządzenie zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów.

- (19) Aby zapewnić wystarczająco dużo czasu na przygotowanie do stosowania niniejszego rozporządzenia, niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia [18 miesięcy od jego wejścia w życie],

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. W art. 3 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 806/2014 wprowadza się następujące zmiany:
- a) dodaje się punkty w brzmieniu:
- „24a) »podmiot objęty planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji« oznacza podmiot mający siedzibę w Unii, wskazany przez Jednolitą Radę zgodnie z art. 8 jako podmiot, w odniesieniu do którego w planie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przewidziano działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
- 24b) »grupa objęta planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji« oznacza:
- a) grupę podmiotów wskazanych przez Jednolitą Radę zgodnie z art. 8, składającą się z podmiotu objętego planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz jego jednostek zależnych, które **■** nie są:
- (i) *same* podmiotami objętymi planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
- (ii) **■** jednostkami zależnymi *innych podmiotów objętych* planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji; *lub*
- (iii) *podmiotami ustanowionymi w państwie trzecim, które nie należą do grupy objętej planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, ani ich jednostkami zależnymi;*
- aa) *instytucje kredytowe powiązane z organem centralnym, organ centralny oraz wszelkie instytucje będące pod kontrolą organu centralnego, jeżeli co najmniej jeden z tych podmiotów jest podmiotem objętym planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;*”;
- b) w pkt 49) słowa „zobowiązania kwalifikowalne” zastępuje się słowami „zobowiązania mogące podlegać umorzeniu lub konwersji”;
- c) dodaje się pkt 49a) w brzmieniu:
- „49a) »zobowiązania kwalifikowalne« oznaczają zobowiązania mogące podlegać umorzeniu lub konwersji, które spełniają warunki określone w art. 12c lub w art. 12h ust. 3 lit. a);”;
2. art. 7 ust. 3 lit. d) otrzymuje brzmienie:
- „d) ustalenie poziomu minimalnego wymogu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych zgodnie z art. 12–12k;”;
3. w art. 8 wprowadza się następujące zmiany:
- a) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. W planie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji określono warianty zastosowania instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz wykonania uprawnień w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w niniejszym rozporządzeniu, względem podmiotów, o których mowa w ust. 1.”;

b) ust. 6 akapit pierwszy i drugi otrzymują brzmienie:

„W planie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przewidziano działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, które Jednolita Rada może podjąć, jeżeli podmiot, o którym mowa w ust. 1, spełnia warunki uruchomienia procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

Informacje, o których mowa w ust. 9 lit. a), ujawnia się zainteresowanemu podmiotowi.”;

c) ust. 9 lit. p) otrzymuje brzmienie:

„p) minimalny wymóg w zakresie funduszy własnych i instrumentów podporządkowanych zgodnie z art. 12c oraz, w stosownych przypadkach, termin osiągnięcia tego poziomu;”;

d) ust. 10 otrzymuje brzmienie:

„10. Grupowy plan restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zawiera plan restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji grupy, o której mowa w ust. 1, prowadzonej przez unijną jednostkę dominującą mającą siedzibę w uczestniczącym państwie członkowskim i określa się w nim środki restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji:

- a) unijnej jednostki dominującej;
- b) jednostek zależnych należących do grupy i mających siedzibę w Unii;
- c) podmiotów, o których mowa w art. 2 lit. b); oraz
- d) z zastrzeżeniem przepisów art. 33, jednostek zależnych należących do grupy i mających siedzibę poza Unią.

Zgodnie ze środkami, o których mowa w akapicie pierwszym, w planie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do każdej grupy określa się następujące elementy:

- a) podmioty objęte planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
- b) grupy objęte planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.”;
- e) w ust. 11 lit. a) i b) otrzymują brzmienie:

„a) określa działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, których podjęcie w odniesieniu do podmiotu objętego planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przewiduje się w scenariuszach określonych w ust. 6 oraz konsekwencje takich działań dla innych podmiotów powiązanych, jednostki dominującej oraz instytucji zależnych, o których mowa w ust. 1;

a1) jeżeli grupa, o której mowa w ust. 1, składa się z więcej niż jednej grupy objętej planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, określa działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przewidziane w odniesieniu do podmiotów objętych planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji z każdej grupy objętej planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz skutki tych działań dla obu następujących podmiotów:

(i) innych podmiotów powiązanych należących do tej samej grupy objętej planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;

(ii) innych grup objętych planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;

b) zawiera analizę tego, w jakim zakresie można w sposób skoordynowany zastosować instrumenty restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i wykonać uprawnienia w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wobec podmiotów objętych planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mających siedzibę w Unii, w tym środki ułatwiające osobie trzeciej nabycie całej grupy lub odrębnych linii biznesowych lub obszarów działalności prowadzonej przez szereg podmiotów powiązanych, lub poszczególnych podmiotów powiązanych lub grup objętych planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, a także wskazuje wszelkie ewentualne przeszkody w przeprowadzeniu skoordynowanej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;”;

4. w art. 10 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Uznaje się, że możliwe jest przeprowadzenie skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji grupy, jeśli dla Jednolitej Rady jest wykonalne i wiarygodne przeprowadzenie likwidacji podmiotów powiązanych w ramach standardowego postępowania upadłościowego albo przeprowadzenie ich restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji poprzez zastosowanie instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i wykonanie uprawnień w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji względem podmiotów objętych planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, przy jednoczesnym unikaniu w jak największym stopniu wszelkich znaczących negatywnych konsekwencji dla systemów finansowych – w tym sytuacji szerszej niestabilności finansowej lub zdarzeń mających wpływ na cały system – państw członkowskich, w których podmioty powiązane mają siedzibę, lub innych państw członkowskich lub Unii, oraz w celu zapewnienia ciągłości funkcji krytycznych wykonywanych przez te podmioty powiązane, w przypadku gdy możliwe jest ich łatwe oddzielenie we właściwym czasie lub przy zastosowaniu innych środków.

Jeżeli przeprowadzenie skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji grupy zostało uznane za niemożliwe, Jednolita Rada powiadamia o tym we właściwym czasie EUNB.

Jeżeli grupa składa się z więcej niż jednej grupy objętej planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, Jednolita Rada poddaje ocenie możliwość przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

każdej grupy objętej planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z niniejszym artykułem.

Oprócz oceny możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji całej grupy przeprowadza się ocenę, o której mowa w akapicie pierwszym.”;

b) w ust. 7 dodaje się akapit w brzmieniu:

„Jeżeli przeszkoda w możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podmiotu lub grupy wynika z sytuacji, o której mowa w art. 141a ust. 2 dyrektywy 2013/36/UE, Jednolita Rada powiadamia w swojej ocenie o tej przeszkodzie unijną jednostkę dominującą.”;

c) w ust. 9 dodaje się akapit w brzmieniu:

„Jeżeli przeszkoda w możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wynika z sytuacji, o której mowa w art. 141a ust. 2 dyrektywy 2013/36/UE, w terminie dwóch tygodni od daty otrzymania powiadomienia wystosowanego zgodnie z ust. 7 unijna jednostka dominująca przedstawia Jednolitej Radzie propozycje możliwych środków służących ograniczeniu przeszkody zidentyfikowanej zgodnie z akapitem pierwszym lub jej usunięciu.”;

d) w ust. 11 lit. i) i j) słowa „art. 12” otrzymują brzmienie „art. 12g i art. 12h”;

e) w ust. 11 dodaje się litery w brzmieniu:

„k) zobowiązanie podmiotu do przedstawienia planu przywrócenia zgodności z art. 12g i 12h oraz wymogu, o którym mowa w art. 128 ust. 6 dyrektywy 2013/36/UE;

l) zobowiązanie podmiotu do zmiany profilu zapadalności pozycji, o których mowa w art. 12c i art. 12h ust. 3 lit. a) i b), w celu zapewnienia ciągłej zgodności z art. 12g i 12h.”;

5. art. 12 rozporządzenia (UE) nr 806/2014 zastępuje się następującymi artykułami:

„Artykuł 12

Określanie minimalnego wymogu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych

1. Jednolita Rada, po konsultacji z właściwymi organami, w tym z EBC, ustala minimalny wymóg funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, o którym mowa w art. 12a–12i, objętych uprawnieniami do umorzenia i konwersji, i który to wymóg podmioty i grupy, o których mowa w art. 7 ust. 2, oraz podmioty i grupy, o których mowa w art. 7 ust. 4 lit. b) i ust. 5, jeżeli spełnione są warunki stosowania tych ustępów, są zobowiązane spełniać przez cały czas.
2. Sporządzając plany restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z art. 9, krajowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, po konsultacji z właściwymi organami, ustalają minimalny wymóg funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, o którym mowa w art. 12a–12i, objętych uprawnieniami do umorzenia i konwersji, i który to wymóg podmioty, o których mowa w art. 7 ust. 3, są zobowiązane spełniać przez cały czas. W tym przypadku zastosowanie ma procedura ustanowiona w art. 31.

3. Jednolita Rada dokonuje wszelkich ustaleń, o których mowa w ust. 1, równoległe z opracowywaniem i utrzymywaniem planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na podstawie art. 8.
4. Jednolita Rada kieruje swoje ustalenia do krajowych organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Krajowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wykonują instrukcje Jednolitej Rady zgodnie z art. 29. Jednolita Rada zobowiązuje krajowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji do sprawdzania i zapewnienia, by instytucje i jednostki dominujące utrzymywały minimalny wymóg funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych określony w ust. 1 niniejszego artykułu.
5. Jednolita Rada informuje EBC i EUNB o minimalnym wymogu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, który ustaliła dla poszczególnych instytucji i jednostek dominujących na mocy ust. 1.
6. Aby zapewnić skuteczne i konsekwentne stosowanie niniejszego artykułu, Jednolita Rada wydaje wytyczne i kieruje wskazówki do krajowych organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dotyczące konkretnych podmiotów lub grup.

Artykuł 12a

Stosowanie i obliczanie minimalnego wymogu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych

1. Jednolita Rada i krajowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zapewniają, by podmioty, o których mowa w art. 12 ust. 1 i 2, zawsze spełniały minimalny wymóg funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych zgodnie z art. 12a–12i.
 2. Wymóg ten, o którym mowa w ust. 1 oblicza się – stosownie do przypadku – zgodnie z art. 12d ust. 3 lub 4 jako kwotę funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych i wyraża się jako procent:
 - a) łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko odnośnego podmiotu, o którym mowa w ust. 1, obliczonej zgodnie z art. 92 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013; oraz
 - b) miary ekspozycji wskaźnika dźwigni odnośnego podmiotu, o którym mowa w ust. 1, obliczonej zgodnie z art. 429 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013.
- 2a. *Instytucje i podmioty, o których mowa w art. 12 ust. 1 i 2, mogą spełnić dowolną część wymogu, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, za pomocą instrumentów w kapitale podstawowym Tier I lub instrumentów dodatkowych w Tier I lub Tier II.***

Artykuł 12b

Wyłączenie ze stosowania minimalnego wymogu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych

1. Niezależnie od art. 12a Jednolita Rada zwalnia z wymogu, o którym mowa w art. 12a ust. 1, instytucje zajmujące się udzielaniem kredytów hipotecznych finansowane z obligacji zabezpieczonych, którym zgodnie z prawem krajowym nie wolno przyjmować depozytów, jeżeli spełnione zostały wszystkie następujące warunki:

- a) instytucje te zostaną zlikwidowane w ramach krajowych postępowań upadłościowych lub innego typu procedur stosowanych zgodnie z art. 38, 40 lub 42 dyrektywy 2014/59/UE, przewidzianych dla tych instytucji; oraz
 - b) takie krajowe postępowania upadłościowe lub inne typy procedur zapewnią, by wierzyciele tych instytucji, w tym w stosownych przypadkach posiadacze obligacji zabezpieczonych, ponieśli straty w sposób zgodny z celami restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.
2. Instytucje zwolnione z wymogu określonego w art. 12 ust. 1 nie są częścią konsolidacji, o której mowa w art. 12g ust. 1.

Artykuł 12c

Zobowiązania kwalifikowalne podmiotów objętych planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

1. Zobowiązania kwalifikowalne włącza się do kwoty funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych podmiotów objętych planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wyłącznie w przypadku, gdy spełniają one warunki, o których mowa w **następujących artykułach** rozporządzenia (UE) nr 575/2013:
 - a) *art. 72a;*
 - b) *art. 72b, z wyjątkiem ust. 2 lit. d);*
 - c) *art. 72c.*
 - 1a. *W drodze odstępstwa od ust. 1 zobowiązania wyemitowane przed [data wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zmieniającego] r., które nie spełniają warunków określonych w art. 72b ust. 2 lit. g)–o) rozporządzenia (UE) nr 575/2013, mogą zostać włączone do kwoty funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych podmiotów objętych planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, podlegających minimalnemu wymogowi funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych.*
 2. Na zasadzie odstępstwa od art. 72a ust. 2 lit. 1) rozporządzenia (UE) nr 575/2013 zobowiązania wynikające z instrumentów dłużnych posiadających cechy instrumentów pochodnych, takich jak strukturyzowane papiery wartościowe, włącza się do kwoty funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych wyłącznie w przypadku, gdy spełnione są wszystkie następujące warunki:
 - a) określona kwota zobowiązania wynikającego z instrumentu dłużnego jest znana z wyprzedzeniem w momencie emisji, jest stała, a posiadane przez ten instrument cechy instrumentów pochodnych nie mają na nią wpływu;
 - b) instrument dłużny, w tym posiadane przez niego cechy instrumentu pochodnego, nie jest przedmiotem żadnej umowy o kompensowaniu zobowiązań, a jego wycena nie podlega przepisom art. 49 ust. 3;
-
- ba) *podmiot wykaże w sposób zadowalający Jednolitą Radę, że instrument wystarczająco pokrywa straty i może podlegać umorzeniu i konwersji długu bez zbędnych zawilości, przy uwzględnieniu zasad ostrożnej*

wyceny określonych w dyrektywie 2014/59/UE i w rozporządzeniu (UE) nr 575/2013.

Zobowiązania, o których mowa w akapicie pierwszym, włącza się do kwoty funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych wyłącznie w części odpowiadającej kwocie, o której mowa w akapicie pierwszym lit. a).

3. Z własnej inicjatywy po konsultacji z krajowym organem ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub na wniosek krajowego organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji Jednolita Rada, **po konsultacji z właściwymi organami, ocenia i decyduje, czy i w jakim zakresie** wymóg, o którym mowa w art. 12g, jest spełniony przez podmioty objęte planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji posiadające instrumenty spełniające wszystkie warunki, o których mowa w art. 72a rozporządzenia (UE) nr 575/2013, w celu zapewnienia, by podmiot objęty planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mógł zostać poddany restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w sposób pozwalający na spełnienie celów w zakresie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

Decyzja Jednolitej Rady podjęta na mocy niniejszego ustępu zawiera uzasadnienie tej decyzji. **Podstawą uzasadnienia są** :

- a) **fakt, że** zobowiązania niepodporządkowane, o których mowa w ust. 1 i 2, mają taki sam stopień uprzywilejowania w hierarchii roszczeń w krajowym postępowaniu upadłościowym jak niektóre zobowiązania wyłączone ze stosowania uprawnień do umorzenia lub konwersji zgodnie z art. 44 ust. 2 lub 3 dyrektywy 2014/59/UE;
- b) **ryzyko, że** w wyniku planowanego stosowania uprawnień do umorzenia i konwersji wobec zobowiązań niepodporządkowanych, które nie są wyłączone ze stosowania uprawnień do umorzenia lub konwersji zgodnie z art. 44 ust. 2 lub 3 dyrektywy 2014/59/UE, wierzyciele, którym przysługują roszczenia wynikające z tych zobowiązań, ponoszą większe straty niż straty, które ponieśliby w przypadku likwidacji w drodze standardowego postępowania upadłościowego.

Kwota funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych wymaganych na podstawie decyzji na mocy niniejszego ustępu, która ma zostać osiągnięta za pomocą instrumentów spełniających wszystkie warunki, o których mowa w art. 72a rozporządzenia (UE) nr 575/2013, nie przekracza wyższej wartości:

- a) **współczynnika opartego na analizie ryzyka na poziomie 18 %, reprezentującego fundusze własne i zobowiązania kwalifikowalne instytucji wyrażone jako odsetek łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko obliczonej zgodnie z art. 92 ust. 3 i 4 tego rozporządzenia;**
- b) **współczynnika nieopartego na analizie ryzyka na poziomie 6,75 %, reprezentującego fundusze własne i zobowiązania kwalifikowalne instytucji wyrażone jako odsetek miary ekspozycji całkowitej, o której mowa w art. 429 ust. 4 tego rozporządzenia,**

z zastrzeżeniem przepisów art. 72b ust. 3 i 4 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 oraz przepisów przejściowych określonych w art. 494 tego rozporządzenia.

Z zastrzeżeniem akapitu trzeciego kwota funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych wymaganych na podstawie decyzji na mocy niniejszego ustępu jest wystarczająca do zapewnienia, aby wierzyciele, o których mowa w akapicie drugim lit. b), nie ponosili strat wyższych niż straty, które ponieśliby w przypadku likwidacji w drodze standardowego postępowania upadłościowego.

Artykuł 12d

Określanie minimalnego wymogu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych

1. ***We współpracy*** z właściwymi organami, w tym EBC, ***Jednolita Rada*** określa wymóg, o którym mowa w art. 12a ust. 1, dotyczący każdego podmiotu, biorąc pod uwagę następujące kryteria:
 - a) konieczność zapewnienia możliwości przeprowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podmiotów objętych planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w drodze zastosowania instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w tym, w stosownych przypadkach, instrumentu umorzenia lub konwersji długu, w sposób służący osiągnięciu celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
 - b) konieczność zapewnienia – w stosownych przypadkach – by podmiot objęty planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz jego jednostki zależne będące instytucjami, lecz nie podmiotami objętymi planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, posiadały zobowiązania kwalifikowalne wystarczające do tego, by – w przypadku zastosowania wobec nich odpowiednio instrumentu umorzenia lub konwersji długu lub uprawnień do umorzenia i konwersji – zapewnić pokrycie strat oraz przywrócenie wymogów kapitałowych lub, w stosownych przypadkach, wskaźnika dźwigni w postaci kapitału podstawowego Tier I odpowiednich podmiotów do poziomu niezbędnego do tego, by umożliwić im dalsze spełnianie warunków uzyskania zezwolenia oraz kontynuowanie działalności, na którą uzyskały zezwolenie zgodnie z dyrektywą 2013/36/UE lub dyrektywą 2014/65/UE;
 - c) konieczność zapewnienia, by – w przypadku gdy w planie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przewidziano możliwość wyłączenia określonych klas zobowiązań kwalifikowalnych z umorzenia lub konwersji długu na mocy art. 27 ust. 5 lub możliwość przeniesienia ich w całości na odbiorcę w ramach częściowego przeniesienia – podmiot objęty planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji posiadał inne zobowiązania kwalifikowalne wystarczające do zapewnienia możliwości pokrycia strat oraz przywrócenia wymogów kapitałowych lub, w stosownych przypadkach, wskaźnika dźwigni w postaci kapitału podstawowego Tier I podmiotu objętego planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji do poziomu niezbędnego do tego, by umożliwić temu podmiotowi dalsze spełnianie warunków uzyskania zezwolenia oraz kontynuowanie działalności, na którą uzyskał zezwolenie zgodnie z dyrektywą 2013/36/UE lub dyrektywą 2014/65/UE;
 - d) wielkość, model biznesowy, model finansowania i profil ryzyka podmiotu;

- f) zakres, w jakim upadłość danego podmiotu wywarłaby niekorzystny wpływ na stabilność finansową, w tym również z powodu wzajemnych powiązań tego podmiotu z innymi instytucjami lub podmiotami lub z resztą systemu finansowego poprzez efekt domina względem innych instytucji lub podmiotów.

Jednolita Rada zapewnia, aby poziom wymogu, o którym mowa w art. 12a ust. 1, był proporcjonalny do specyfiki modeli biznesowych i modeli finansowania podmiotu objętego planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, uwzględniając:

- (i) **przewagę depozytów w strukturze finansowania;**
- (ii) **brak doświadczenia w emisji instrumentów dłużnych z powodu ograniczonego dostępu do transgranicznych i hurtowych rynków kapitałowych;**
- (iii) **fakt, że instytucja będzie bazować głównie na instrumentach w kapitale podstawowym Tier I i instrumentach kapitałowych w celu spełnienia wymogów, o których mowa w art. 12a ust. 1.**

2. Jeżeli w planie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przewidziano, że przeprowadzone ma zostać działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub zastosowane mają zostać uprawnienia do umorzenia i konwersji, kwota określona w wymogu, o którym mowa w art. 12a ust. 1, równa się kwocie wystarczającej do zapewnienia, by:

- a) straty, których poniesienia może oczekiwać podmiot, zostały w pełni pokryte (»pokrycie strat«);
- b) podmiot lub jego jednostki zależne będące instytucjami, lecz niebędące podmiotami objętymi planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, zostały dokapitalizowane do takiego poziomu, który umożliwi im dalsze spełnianie warunków uzyskania zezwolenia i wykonywanie działalności, na którą uzyskały zezwolenie zgodnie z dyrektywą 2013/36/UE, dyrektywą 2014/65/UE lub przepisami równoważnymi (»dokapitalizowanie«).

Jeżeli w planie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji określono, że podmiot zostanie zlikwidowany w ramach standardowego postępowania upadłościowego, wymóg, o którym mowa w art. 12a ust. 1, dla tego podmiotu nie przekracza kwoty wystarczającej do pokrycia strat zgodnie z akapitem pierwszym lit. a).

- 2a. **Jednolita Rada dopilnowuje, aby kwota na pokrycie strat, o których mowa w ust. 2 lit. a), nie była automatycznie uznawana za wyższą od rzeczywistego poziomu funduszy własnych tego podmiotu lub mu równą.**

3. Nie naruszając przepisów ostatniego akapitu *niniejszego ustępu* w przypadku podmiotów objętych planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, **aby określić** kwotę, o której mowa w ust. 2, **Jednolita Rada oblicza większą z następujących wartości:**

- a) suma:

(i) wysokości strat, które wymagałyby pokrycia w przypadku restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podmiotu objętego planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na *skonsolidowanym* poziomie grupy objętej planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, odpowiadającej wymogom, o których mowa w art. 92 ust. 1 lit. a), b) i c) rozporządzenia (UE) nr 575/2013 i w art. 104a dyrektywy 2013/36/UE;

(ii) kwoty dokapitalizowania umożliwiającej grupie objętej planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powstałej w wyniku restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przywrócenie *zgodności z wymogiem dotyczącym* łącznego współczynnika kapitałowego, o którym mowa w art. 92 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 575/2013, oraz wymogiem, o którym mowa w art. 104a dyrektywy 2013/36/UE, na *skonsolidowanym* poziomie grupy objętej planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji **po wdrożeniu preferowanego działania w ramach** restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;

b) suma:

(i) wysokości strat, które będą wymagały pokrycia w przypadku restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na *skonsolidowanym* poziomie grupy objętej planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, odpowiadającej poziomowi wymogu dotyczącego wskaźnika dźwigni, o którym mowa w art. 92 ust. 1 lit. d) rozporządzenia (UE) nr 575/2013, dla podmiotu objętego planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji; oraz

(ii) kwoty dokapitalizowania umożliwiającej grupie objętej planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powstałej w wyniku restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przywrócenie *zgodności z wymogiem dotyczącym* poziomu wskaźnika dźwigni, o którym mowa w art. 92 ust. 1 lit. d) rozporządzenia (UE) nr 575/2013, na *skonsolidowanym* poziomie grupy objętej planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji **po wdrożeniu preferowanego działania w ramach** restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

Do celów akapitu pierwszego lit. a) ppkt (ii) i lit. b) ppkt (ii) kwota dokapitalizowania jest uzupełniana o dodatkową kwotę, którą Jednolita Rada uzna za niezbędną do zapewnienia dostatecznego poziomu zaufania rynku po zakończeniu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, uwzględniając model biznesowy, model finansowania i profil ryzyka podmiotu objętego planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

Kwota buforowa podana w akapicie drugim niniejszego ustępu nie przekracza kwoty określonej w wymogu połączonego bufora, o którym mowa w art. 128 ust. 6 dyrektywy 2013/36/UE, z wyjątkiem wymogu, o którym mowa w lit. a) tego przepisu, chyba że ustanowienie bufora zaufania rynku na takim wyższym poziomie jest niezbędne do tego, by w następstwie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dany podmiot nadal spełniał warunki uzyskania zezwolenia przez odpowiedni okres nie dłuższy niż jeden rok.

Do celów art. 12a ust. 2 lit. a) wartość wymogu, o którym mowa w art. 12a ust. 1, wyraża się jako kwotę obliczoną zgodnie z lit. a), podzieloną przez łączną kwotę ekspozycji na ryzyko.

Do celów art. 12a ust. 2 lit. b) wartość wymogu, o którym mowa w art. 12a ust. 1, wyraża się jako kwotę obliczoną zgodnie z lit. b), podzieloną przez miarę ekspozycji wskaźnika dźwigni.

Jednolita Rada określa kwoty dokapitalizowania, o których mowa w poprzednich akapitach, zgodnie z działaniami w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przewidzianymi w planie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz może skorygować te kwoty dokapitalizowania, aby odpowiednio odzwierciedlić ryzyko, które wpływa na możliwość przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, wynikające z modelu biznesowego, profilu finansowania i ogólnego profilu ryzyka grupy objętej planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

- 3a. Jeżeli Jednolita Rada oceni, że instytucja, w przypadku gdyby miała upaść, zostałaby zlikwidowana lub objęta postępowaniem upadłościowym, wymóg, o którym mowa w art. 12a ust. 1 niniejszego rozporządzenia, nie przekracza wymogów, o których mowa w art. 92 ust. 1 lit. a), b) i c) rozporządzenia (UE) nr 575/2013 i w art. 104a dyrektywy 2013/36/UE.**
4. Nie naruszając przepisów ostatniego akapitu *niniejszego ustępu* w przypadku podmiotów niebędących podmiotami objętymi planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, **aby określić kwotę**, o której mowa w ust. 2, **Jednolita Rada oblicza większą z następujących wartości:**
- a) suma:
- (i) wysokości strat, które będą wymagały pokrycia w przypadku restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podmiotu, odpowiadającej wymogom, o których mowa w art. 92 ust. 1 lit. a), b) i c) rozporządzenia (UE) nr 575/2013 i w art. 104a dyrektywy 2013/36/UE; oraz
- (ii) kwoty dokapitalizowania umożliwiającej podmiotowi przywrócenie **zgodności z wymogiem dotyczącym** łącznego współczynnika kapitałowego, o którym mowa w art. 92 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 575/2013, oraz z **wymogiem**, o którym mowa w art. 104a dyrektywy 2013/36/UE, **po wykonaniu uprawnienia do umorzenia lub konwersji odpowiednich instrumentów kapitałowych lub zobowiązań kwalifikowalnych zgodnie z art. 21;**
- b) suma:
- (i) wysokości strat, które będą wymagały pokrycia w przypadku restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, odpowiadającej określonemu dla podmiotu wymogowi dotyczącemu wskaźnika dźwigni, o którym mowa w art. 92 ust. 1 lit. d) rozporządzenia (UE) nr 575/2013; oraz
- (ii) kwoty dokapitalizowania umożliwiającej podmiotowi przywrócenie **zgodności z wymogiem** dotyczącym wskaźnika dźwigni, o którym mowa w art. 92 ust. 1 lit. d) rozporządzenia (UE) nr 575/2013 **po wykonaniu uprawnienia do umorzenia lub konwersji odpowiednich instrumentów kapitałowych lub zobowiązań kwalifikowalnych zgodnie z art. 21 niniejszego rozporządzenia.**
- Do celów akapitu pierwszego lit. a) ppkt (ii) i lit. b) ppkt (ii) kwota dokapitalizowania jest uzupełniana o dodatkową kwotę, którą Jednolita Rada uzna za niezbędną do zapewnienia dostatecznego poziomu zaufania rynku po**

zakończeniu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, uwzględniając model biznesowy, model finansowania i profil ryzyka podmiotu.

Kwota buforowa, o której mowa w akapicie drugim niniejszego ustępu, nie przekracza kwoty określonej w wymogu połączonego bufora, o którym mowa w art. 128 ust. 6 dyrektywy 2013/36/UE, z wyjątkiem wymogu, o którym mowa w lit. a) tego przepisu, chyba że ustanowienie bufora zaufania rynku na takim wyższym poziomie jest niezbędne do tego, by w następstwie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dany podmiot nadal spełniał warunki uzyskania zezwolenia przez odpowiedni okres nie dłuższy niż jeden rok.

Do celów art. 12a ust. 2 lit. a) wartość wymogu, o którym mowa w art. 12a ust. 1, wyraża się procentowo jako kwotę obliczoną zgodnie z lit. a), podzieloną przez łączną kwotę ekspozycji na ryzyko.

Do celów art. 12a ust. 2 lit. b) wartość wymogu, o którym mowa w art. 12a ust. 1, wyraża się procentowo jako kwotę obliczoną zgodnie z lit. b), podzieloną przez miarę ekspozycji wskaźnika dźwigni.

Jednolita Rada określa kwoty dokapitalizowania, o których mowa w niniejszym akapicie, zgodnie z działaniami w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przewidzianymi w planie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz może skorygować te kwoty dokapitalizowania, aby odpowiednio odzwierciedlić ryzyko, które wpływa na zapotrzebowanie na dokapitalizowanie, wynikające z modelu biznesowego, profilu finansowania i ogólnego profilu ryzyka podmiotu.

5. Jeżeli Jednolita Rada oczekuje, że pewne klasy zobowiązań kwalifikowalnych mogą zostać wyłączone z umorzenia lub konwersji długu na mocy art. 27 ust. 5 lub mogą zostać przeniesione na odbiorcę w całości w ramach częściowego przeniesienia, wartość wymogu, o którym mowa w art. 12a ust. 1, nie może przekraczać kwoty wystarczającej do:
 - a) pokrycia kwoty wyłączonych zobowiązań określonych zgodnie z art. 27 ust. 5;
 - b) zapewnienia spełnienia warunków, o których mowa w ust. 2.
6. Podjęta na mocy niniejszego artykułu decyzja Jednolitej Rady o nałożeniu minimalnego wymogu dotyczącego funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych zawiera uzasadnienie tej decyzji, w tym pełną ocenę elementów, o których mowa w ust. 2–5.
7. Do celów ust. 3 i 4 wymogi kapitałowe interpretuje się zgodnie z zastosowaniem przez właściwy organ przepisów przejściowych ustanowionych w części dziesiątej tytuł I rozdziały 1, 2 i 4 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 oraz w przepisach prawa krajowego wdrażających warianty przyznane właściwym organom w tym rozporządzeniu.

■

Artykuł 12e
Określenie wymogu dla podmiotów będących globalnymi instytucjami o znaczeniu systemowym

1. Minimalny wymóg funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych podmiotu objętego planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji będącego globalną instytucją o znaczeniu systemowym lub częścią globalnej instytucji o znaczeniu systemowym składa się z:
 - a) *z zastrzeżeniem przepisów art. 72b ust. 3 i 4 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 oraz przepisów przejściowych określonych w art. 494 tego rozporządzenia wyższej wartości:*
 - (i) *współczynnika opartego na analizie ryzyka na poziomie 18 %, reprezentującego fundusze własne i zobowiązania kwalifikowalne instytucji wyrażone jako odsetek łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko obliczonej zgodnie z art. 92 ust. 3 i 4 tego rozporządzenia;*
 - (ii) *współczynnika nieopartego na analizie ryzyka na poziomie 6,75 %, reprezentującego fundusze własne i zobowiązania kwalifikowalne instytucji wyrażone jako odsetek miary ekspozycji całkowitej, o której mowa w art. 429 ust. 4 tego rozporządzenia, oraz*
 - b) ewentualnego dodatkowego wymogu w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych określonego przez **Jednolitą Radę**, specyficznego dla danego podmiotu zgodnie z ust. 2, który to wymóg spełnia się za pomocą zobowiązań spełniających warunki określone w art. 12c.
2. Jednolita Rada może nałożyć dodatkowy wymóg w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, o którym mowa w ust. 1 lit. b), wyłącznie:
 - a) w przypadku gdy wymóg, o którym mowa w ust. 1 lit. a), nie jest wystarczający do spełnienia wymogów określonych w art. 12d; oraz
 - b) w takim zakresie, by kwota wymaganych funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych nie przekroczyła poziomu koniecznego do spełnienia warunków określonych w art. 12d.
3. Podjęta na podstawie ust. 1 lit. b) decyzja Jednolitej Rady o nałożeniu dodatkowego wymogu dotyczącego funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych zawiera uzasadnienie tej decyzji, w tym pełną ocenę elementów, o których mowa w ust. 2.

Artykuł 12g

Stosowanie minimalnego wymogu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych w odniesieniu do podmiotów objętych planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

1. Podmioty objęte planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji spełniają wymogi określone w art. 12d–12f na zasadzie skonsolidowanej, na poziomie grupy objętej planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.
2. Wymóg, o którym mowa w art. 12a ust. 1, dotyczący podmiotu objętego planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji posiadającego siedzibę w uczestniczącym państwie członkowskim na poziomie skonsolidowanej grupy objętej planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji określa Jednolita Rada, po konsultacji z grupowym organem ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz z organem sprawującym nadzór skonsolidowany, na podstawie wymogów

określonych w art. 12d–12f, oraz na podstawie tego, czy należące do grupy jednostki zależne z państw trzecich mają zostać odrębnie poddane restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

Artykuł 12h

Stosowanie wymogów wobec podmiotów niebędących podmiotami objętymi planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

1. Instytucje, które są jednostkami zależnymi podmiotu objętego planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, a same nie są podmiotami objętymi planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, spełniają wymogi określone w art. 12d–12f na zasadzie indywidualnej.

Po konsultacji z właściwymi organami i EBC Jednolita Rada może podjąć decyzję o zastosowaniu wymogu określonego w niniejszym artykule do podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d) dyrektywy 2014/59/UE, będącego jednostką zależną podmiotu objętego planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, lecz która sama nie jest podmiotem objętym planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

2. Stosowanie wymogu, o którym mowa w art. 12a ust. 1, dotyczącego podmiotów, o których mowa w ust. 1, podlega następującym warunkom:

- a) podmiot objęty planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji spełnia skonsolidowany wymóg, o którym mowa w art. 12g;
- b) suma wszystkich wymogów, które mają zostać zastosowane w odniesieniu do jednostek zależnych grupy objętej planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, zostaje pokryta wymogiem skonsolidowanym, o którym mowa w art. 12g, lecz nie przekracza wartości tego wymogu, chyba że wynika to wyłącznie ze skutków konsolidacji na poziomie grupy objętej planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z art. 12g ust. 1;
- c) wymóg spełnia kryteria kwalifikowalności określone w ust. 3;
- d) wymóg **jest ustanowiony na poziomie od 75 % do 90 % wymogów obliczonych zgodnie z art. 12a ust. 1** oraz nie przekracza wkładu wniesionego przez jednostkę zależną do skonsolidowanego wymogu, o którym mowa w art. 12g ust. 1;

3. Wymóg, o którym mowa w art. 12a ust. 1, spełnia się za pośrednictwem jednego lub większej liczby następujących elementów:

- a) zobowiązań, które:
 - (i) są emitowane na rzecz podmiotu objętego planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i przez niego nabywane **bezpośrednio lub pośrednio przez inne podmioty w tej samej grupie objętej planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, która nabyła zobowiązania od podmiotu podlegającego niniejszemu artykułowi, lub przez istniejącego udziałowca lub akcjonariusza, który nie wchodzi w skład grupy objętej planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o ile stosowanie uprawnienia do**

umorzenia lub konwersji zgodnie z art. 21 nie ma wpływu na kontrolę sprawowaną nad jednostką zależną przez podmiot objęty planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;

(ii) spełniają kryteria kwalifikowalności, o których mowa w art. 72a, z wyjątkiem kryteriów określonych w art. 72b ust. 2 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 575/2013;

(iii) w standardowym postępowaniu upadłościowym mają niższy stopień uprzywilejowania niż zobowiązania inne niż zobowiązania kwalifikowalne na potrzeby spełnienia wymogów w zakresie funduszy własnych, które zostały wyemitowane na rzecz podmiotów innych niż podmiot objęty planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i które zostały nabyte przez te podmioty;

(iv) podlegają prawu do umorzenia lub konwersji zgodnie z art. 21, które jest zgodne ze strategią restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji grupy objętej planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w szczególności nie mając wpływu na kontrolę sprawowaną nad jednostką zależną przez podmiot objęty planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;

b) kwalifikowalnych instrumentów funduszy własnych wyemitowanych na rzecz podmiotów innych niż podmiot objęty planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i nabytych przez te podmioty, jeżeli stosowanie prawa umorzenia lub konwersji zgodnie z art. 21 nie ma wpływu na kontrolę sprawowaną nad jednostką zależną przez podmiot objęty planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

3a. W drodze odstępstwa od ust. 3 lit. a) ppkt (ii) niniejszego artykułu zobowiązania wyemitowane przed ... [data wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zmieniającego] r., które nie spełniają warunków określonych w art. 72b ust. 2 lit. g)–o) rozporządzenia (UE) nr 575/2013, mogą zostać włączone do kwoty funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych.

3b. Jednolita Rada, pełniąca rolę organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wobec podmiotu niebędącego podmiotem objętym planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji stanowiącego część grupy objętej takim planem, rozważa, a następnie może częściowo lub całkowicie uchylić, zastosowanie ust. 1–5 do tego podmiotu, o ile spełnione zostały następujące warunki:

a) podmiot objęty planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji należący do grupy objętej takim planem jest organem centralnym sieci lub grupą spółdzielczą;

b) podmiot jest instytucją kredytową trwale powiązaną z tym organem centralnym;

c) członkowie sieci podlegają prawomocnemu wewnętrznemu mechanizmowi solidarnościowemu.

■

Artykuł 12i

Odstępstwo od stosowania minimalnego wymogu funduszy własnych i zobowiązań

kwifikowalnych w odniesieniu do podmiotów niebędących podmiotami objętymi planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

Jednolita Rada może w pełni odstąpić od stosowania przepisów art. 12h w odniesieniu do jednostki zależnej podmiotu objętego planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji posiadającego siedzibę w uczestniczącym państwie członkowskim, jeżeli:

- a) zarówno jednostka zależna, jak i podmiot objęty planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji *znajdują się w uczestniczących państwach członkowskich*;
- b) podmiot objęty planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji spełnia wymóg, o którym mowa w art. 12g;
- c) nie istnieją obecnie i nie są oczekiwane w przyszłości istotne przeszkody natury praktycznej lub prawnej dla szybkiego przeniesienia funduszy własnych lub spłaty zobowiązań przez podmiot objęty planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na rzecz jednostki zależnej, w odniesieniu do których dokonano ustalenia zgodnie z art. 21 ust. 3, w szczególności jeżeli wobec podmiotu objętego planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podjęto działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

Artykuł 12j

Naruszenia wymogu

1. Jednolita Rada i inne odpowiednie organy odnoszą się do przypadku jakiegokolwiek naruszenia minimalnego wymogu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych przez podmiot, stosując co najmniej jeden z poniższych środków:
 - a) uprawnienia do ograniczenia lub usunięcia przeszkód w możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z art. 10;
 - b) środki, o których mowa w art. 104 dyrektywy 2013/36/UE;
 - c) środki wczesnej interwencji zgodnie z art. 13;
 - d) kary administracyjne i inne środki administracyjne zgodnie z art. 110 i 111 dyrektywy 2014/59/UE.
- 1a. Jednolita Rada i inne organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji co kwartał monitorują, czy spełniony jest minimalny wymóg funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych i informują właściwy organ o wszelkich naruszeniach lub innych istotnych zdarzeniach, które mogą wpływać na spełnienie wymogu.*
2. Jednolita Rada, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i właściwe organy uczestniczących państw członkowskich konsultują się ze sobą podczas wykonywania uprawnień, o których mowa w ust. 1 lit. a)–d).
- 2a. W drodze odstępstwa od art. 141a ust. 1 dyrektywy 2013/36/UE instytucja nie jest uznawana za niespełniającą wymogu połączonego bufora do celów art. 141 tej dyrektywy, jeżeli spełnia warunki określone w art. 141a ust. 2 lit. a) i b) tej dyrektywy, w przypadku gdy niespełnienie wymogu dotyczy jedynie minimalnego wymogu*

funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych określonych w art. 12d i art. 12e niniejszego rozporządzenia, oraz jeżeli nie spełnia tego wymogu przez okres nie dłuższy niż 12 miesięcy.

Artykuł 12ja

Uzgodnienia przejściowe i mające zastosowanie po zakończeniu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

W drodze odstępstwa od art. 12 ust. 1 Jednolita Rada ustala stosowny okres przejściowy, w którym instytucja lub podmiot, o których mowa w art. 2 lit. b) i c), mają spełnić wymogi określone w art. 12g, art. 12h lub 12i lub wymóg wynikający ze stosowania art. 12c ust. 3, stosownie do przypadku. Termin zapewnienia zgodności z wymogami określonymi w art. 12g lub art. 12h bądź z wymogiem wynikającym ze stosowania art. 12c ust. 3 upływa 1 stycznia 2024 r.

Jednolita Rada określa poziom celu pośredniego dla wymogów określonych w art. 12g, art. 12h lub art. 12i bądź dla wymogu wynikającego ze stosowania art. 12c ust. 3, stosownie do przypadku. Instytucja lub podmiot, o którym mowa w art. 2 lit. b) i c) osiąga poziom celu pośredniego na dzień 1 stycznia 2022 r. Poziom celu pośredniego pozwala zapewnić liniowy wzrost zobowiązań kwalifikowalnych i funduszy własnych w kierunku spełnienia wymogu.”;

6. w art. 16 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Jednolita Rada podejmuje działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do jednostki dominującej, o której mowa w art. 2 lit. b), jeżeli spełnione zostały warunki, o których mowa w art. 18 ust. 1.”;

b) ustęp 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Niezależnie od faktu, że jednostka dominująca nie spełnia warunków określonych w art. 18 ust. 1, Jednolita Rada może podjąć decyzję w sprawie działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do tej jednostki dominującej, jeżeli jest podmiotem objętym planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz jeżeli co najmniej jedna z jej jednostek zależnych będących instytucjami i niebędących podmiotami objętymi planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji spełnia warunki określone w art. 18 ust. 1, i – z uwagi na jej aktywa i zobowiązania – jej upadłość zagroziłaby instytucji lub grupie jako całości, a działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do tej jednostki dominującej jest konieczne w celu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji takich jednostek zależnych będących instytucjami lub w celu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji grupy jako całości.”;

7. słowa „odpowiednich instrumentów kapitałowych” w art. 18 ust. 1 lit. b) zastępuje się słowami „odpowiednich instrumentów kapitałowych i zobowiązań kwalifikowalnych”;

8. art. 20 ust. 5 lit. c) otrzymuje brzmienie:

„c) jeśli wykonywane jest uprawnienie do umorzenia lub konwersji odpowiednich instrumentów kapitałowych i zobowiązań kwalifikowalnych zgodnie z art. 21 ust. 7, pomoc w podjęciu decyzji dotyczącej zakresu umorzenia lub obniżenia wartości instrumentów właścicielskich, a także zakresu umorzenia lub konwersji odpowiednich instrumentów kapitałowych i zobowiązań kwalifikowalnych;”;

9. w art. 21 wprowadza się następujące zmiany:

a) tytuł otrzymuje brzmienie:

„Umorzenie i konwersja instrumentów kapitałowych i zobowiązań kwalifikowalnych”;

b) słowa „instrumentów kapitałowych” w ust. 1 zdanie pierwsze zastępuje się słowami „instrumentów kapitałowych i zobowiązań kwalifikowalnych”;

c) słowa „instrumentów kapitałowych” w ust. 1 lit. b) zastępuje się słowami „instrumentów kapitałowych i zobowiązań kwalifikowalnych”;

d) słowa „instrumentów kapitałowych” w ust. 3 lit. b) zastępuje się słowami „instrumentów kapitałowych i zobowiązań kwalifikowalnych”;

e) słowa „instrumentów kapitałowych” w ust. 8 akapit drugi zastępuje się słowami „instrumentów kapitałowych i zobowiązań kwalifikowalnych”;

f) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Jeżeli co najmniej jeden z warunków, o których mowa w ust. 1, został spełniony, Jednolita Rada, stanowiąc na mocy procedury określonej w art. 18, ustala, czy uprawnienia do umorzenia lub konwersji odpowiednich instrumentów kapitałowych i zobowiązań kwalifikowalnych mają być wykonane indywidualnie czy też, zgodnie z procedurą na mocy art. 18, w połączeniu z działaniem w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

Z uprawnienia do umorzenia lub konwersji zobowiązań kwalifikowalnych niezależnie od działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji można skorzystać wyłącznie w odniesieniu do zobowiązań kwalifikowalnych spełniających warunki, o których mowa w art. 12 ust. 3 lit. a), z wyjątkiem warunku dotyczącego rezydualnego terminu zapadalności zobowiązań.”;

g) w ust. 10 dodaje się literę w brzmieniu:

„d) kwotę główną zobowiązań kwalifikowalnych, o których mowa w ust. 7, umarza się lub dokonuje się jej konwersji na instrumenty w kapitale podstawowym Tier I lub przeprowadza się oba te działania, w zakresie, w jakim jest to konieczne dla osiągnięcia celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w art. 14, lub do maksymalnej możliwości pokrywania strat przez odpowiednie zobowiązania kwalifikowalne, w zależności od tego, która z tych wartości jest niższa.”.

9a. w art. 27 dodaje się nowy ustęp 3a w brzmieniu:

„3a. Państwa członkowskie zabraniają instytucjom lub podmiotom, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), przedstawiania wszelkich sugestii, komunikatów lub oświadczeń stwierdzających, że zobowiązanie inne niż zobowiązania wymienione w ust. 2 lit. a)–g) niniejszego artykułu nie podlega

uprawnieniom do umorzenia lub konwersji. Wszelkie naruszenia tego zakazu podlegają karom zgodnie z rozdziałem VI.”;

9b. w art. 38 ust. 2 dodaje się literę ca) w brzmieniu:

„ca) gdy sugerują, komunikują lub oświadczają, że zobowiązanie inne niż zobowiązania wymienione w art. 27 ust. 3 lit. a)–g) mogłoby nie podlegać uprawnieniom do umorzenia lub konwersji, co narusza ust. 3a tego artykułu.”;

Artykuł 6

Wejście w życie

1. Niniejsze rozporządzenie zmieniające wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.
2. Niniejsze rozporządzenie stosuje się po upływie 18 miesięcy od dnia jego wejścia w życie.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący

W imieniu Rady
Przewodniczący

PROCEDURA W KOMISJI PRZEDMIOTOWO WŁAŚCIWEJ

Tytuł	Zdolność instytucji kredytowych i przedsiębiorstw inwestycyjnych do absorpcji strat i dokapitalizowania			
Odsyłacze	COM(2016)0851 – C8-0478/2016 – 2016/0361(COD)			
Data przedstawienia w PE	23.11.2016			
Komisja przedmiotowo właściwa Data ogłoszenia na posiedzeniu	ECON 1.2.2017			
Komisje wyznaczone do wydania opinii Data ogłoszenia na posiedzeniu	JURI 1.2.2017	AFCO 1.2.2017		
Opinia niewydana Data decyzji	JURI 25.1.2017	AFCO 30.1.2017		
Sprawozdawcy Data powołania	Gunnar Hökmark 24.11.2016			
Rozpatrzenie w komisji	28.2.2017	25.4.2017	3.5.2017	11.12.2017
	22.2.2018			
Data przyjęcia	19.6.2018			
Wynik głosowania końcowego	+: -: 0:	38 8 11		
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Gerolf Annemans, Burkhard Balz, Hugues Bayet, Pervenche Berès, David Coburn, Thierry Cornillet, Esther de Lange, Markus Ferber, Jonás Fernández, Sven Giegold, Neena Gill, Roberto Gualtieri, Brian Hayes, Gunnar Hökmark, Cătălin Sorin Ivan, Barbara Kappel, Wolf Klinz, Georgios Kyrtos, Philippe Lamberts, Werner Langen, Olle Ludvigsson, Ivana Maletić, Fulvio Martusciello, Marisa Matias, Gabriel Mato, Alex Mayer, Bernard Monot, Caroline Nagtegaal, Luděk Niedermayer, Stanisław Ożóg, Sirpa Pietikäinen, Anne Sander, Alfred Sant, Martin Schirdewan, Pedro Silva Pereira, Peter Simon, Theodor Dumitru Stolojan, Kay Swinburne, Paul Tang, Ramon Tremosa i Balcells, Ernest Urtasun, Marco Valli, Miguel Viegas, Jakob von Weizsäcker, Marco Zanni			
Zastępcy obecni podczas głosowania końcowego	Andrea Cozzolino, Ashley Fox, Doru-Claudian Frunzulică, Syed Kamall, Alain Lamassoure, Thomas Mann, Luigi Morgano, Michel Reimon, Joachim Starbatty			
Zastępcy (art. 200 ust. 2) obecni podczas głosowania końcowego	Christofer Fjellner, Petr Ježek, Wolf Klinz, Agnieszka Kozłowska-Rajewicz			
Data złożenia	25.6.2018			

**GŁOSOWANIE KOŃCOWE IMIENNE
W KOMISJI PRZEDMIOTOWO WŁAŚCIWEJ**

38	+
ALDE	Thierry Cornillet, Petr Ježek, Wolf Klinz, Ramon Tremosa i Balcells
ENF	Barbara Kappel
PPE	Burkhard Balz, Markus Ferber, Christofer Fjellner, Brian Hayes, Gunnar Hökmark, Agnieszka Kozłowska-Rajewicz, Georgios Kyrtos, Alain Lamassoure, Esther de Lange, Werner Langen, Ivana Maletić, Thomas Mann, Fulvio Martusciello, Gabriel Mato, Luděk Niedermayer, Sirpa Pietikäinen, Anne Sander, Theodor Dumitru Stolojan
S&D	Pervenche Berès, Andrea Cozzolino, Jonás Fernández, Doru-Claudian Frunzuliță, Neena Gill, Roberto Gualtieri, Cătălin Sorin Ivan, Olle Ludvigsson, Alex Mayer, Luigi Morgano, Alfred Sant, Pedro Silva Pereira, Peter Simon, Paul Tang, Jakob von Weizsäcker

8	-
EFDD	David Coburn, Bernard Monot, Marco Valli
ENF	Gerolf Annemans, Marco Zanni
GUE/NGL	Marisa Matias, Martin Schirdewan, Miguel Viegas

11	0
ALDE	Caroline Nagtegaal
ECR	Ashley Fox, Syed Kamall, Stanisław Ożóg, Joachim Starbatty, Kay Swinburne
S&D	Hugues Bayet
VERTS/ALE	Sven Giegold, Philippe Lamberts, Michel Reimon, Ernest Urtasun

Objaśnienie używanych znaków:

+ : za

- : przeciw

0 : wstrzymało się